

Καθ' ὅλου δὲ τὰ ἄριστα καὶ τὰ μόνον εἰδικῶς κινάλληλα πρὸς ἀναχαίτισιν ἢ ἐξασθένωσιν τῶν φοβερῶν ἐπιχειρῶν τοῦ χρόνου εἶνε ἀκριβῆς τήρησις τῶν τῆς ὑγιεινῆς παραγγελημάτων, τακτικὸς βίος, ἡρεμία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, ἡθικὴ ἄκρα, εὐζωία κτλ. κτλ.

Ἄλλα δυστυχῶς τὰ πλεῖστα τῶν μέσων τούτων δὲν πωλοῦνται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ δὲν δύναται πᾶς ἄνθρωπος νὰ τα εὔρη καὶ τα μεταχειρισθῇ. Διότι μόνη ἡ θέλησις δὲν ἀρκεῖ νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον φαιδρὸν καὶ ἀμέριμον. \*\*\*

### ΠΤΩΧΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ἐσχάτως ἀπεβίωσεν ἐν Λονδίῳ ὁ βαρῶνος Λιονέλ Ῥότσιλδ ἀφῆσας περιουσίαν 13 ἑκατομμυρίων στερλινῶν, ἢ 325 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἡ περιουσία αὕτη εἶνε κατὰ 160 ἑκατομμύρια μεγαλύτερα τῆς τοῦ Μέγερ Ῥότσιλδ καὶ κατὰ 175 ἑκατομμύρια μικρότερα τῆς τοῦ βαρῶνου James Ῥότσιλδ, τῶν Παρισίων. Ἐὰν εἰς τὰς περιουσίας ταύτας προστεθῇ καὶ ἡ τοῦ ἐν Βιέννῃ Ῥότσιλδ, τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τῆς οἰκογενείας ταύτης συμποσοῦται εἰς ἓν καὶ ἡμισυ περίπου δισεκατομμύριον. Ἡ ἐτήσια πρόσοδος ἐπομένως τῆς ὅλης περιουσίας εἶνε: 75 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, 6,250,000 κατὰ μῆνα, 208,333.33 καθ' ἑκάστην, 8,680.55 καθ' ὥραν καὶ 144.67 κατὰ λεπτόν. Κυρία M\*

### ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ε'

ΤΗ ΚΥΡΙΑ Χ\*\* — ΕΙΣ ΒΕΛΑΓΙΟΝ (Παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Κόμου).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰουνίου 1879.

Ἐἶσαι κατενθουσιασμένη, μοῦ γράφεις, καὶ ἐννοῶ κάλλιστα τὸν ἐνθουσιασμόν σου, καὶ θὰ τὸν ὑπέθετα, ἂν δὲν μοῦ τὸν ἔγραψες. Φαντάζομαι δὲ ποῦ θ' ἀναβῇ ὁ ἐνθουσιασμός σου αὐτὸς ἀκόμη, ὅταν σιγὰ σιγὰ περιπλεύσῃς ἀνέτως, ὄχι δι' ἀτμοκινήτου ἀλλὰ διὰ μικρᾶς λέμβου, τὴν λίμνην ὀλοκληρον, ἢ περιέλθῃς ἀνέτως τὰς ὄχθας τῆς, καὶ ἐπισκεφθῇς καὶ θαυμάσῃς τὰς μαγευτικὰς ἐκείνας ἐπαύσεις, αἵτινες κοσμοῦσι τοὺς γλοερούς της λόφους. Τότε θὰ ἰδῆς . . .—δὲν ἐξοκολουθῶ, διότι εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ θυμώσῃς ὡς ἐθύμωνες ἄλλοτε κομικώτατα, ὅτε με καταλάμβανεν—ἐνθουμείσαι;—ἡ σατανικὴ ἐπιθυμία νὰ σοῦ διηγῶμαι τὸ τέλος μυθιστορήματος, οὔτινος σὺ ἀνεγίνωσκας τὴν ἀρχήν. Ἄς ἔλθω λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας μας, καὶ ἄς ἀφήσω τὴν Ἰταλίαν σου. Ἄς ὑποπαθῶ ἐκοῦσα ἄκουσα εἰς τὸν φοβερὸν σου ἐγωϊσμόν, ὅστις δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς ξενιτείας ἀπολαύσεις, ἀλλὰ θέλει ὡς καρύκευμα ἐβδομαδιαῖον καὶ τὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος εἰδήσεις, καὶ τὰς θέλει εὐαρέστους πάντοτε καὶ τερπνάς. Εὐαρέστους πάντοτε καὶ τερπνάς! Αὐτὸ δὲ εἶνε! Ἡξέυρεις ὅτι κατήνη-

σες τυραννικῆ; Δὲν θέλεις, λέγεις, νὰ σοῦ ἀναφέρω τὰ δυσάρεστα τῶν Ἀθηναίων, οὔτε νὰ ἀκομίζω τὴν εὐφυΐαν μου—εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοφροσύνην—εἰς τὰς ἐλλείψεις τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας· τὰς γνωρίζεις, λέγεις, καὶ ἐπιθυμεῖς νὰ τὰς λησμονήσῃς. Δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ἐταξείδευες, διὰ νὰ μὴ βλέπῃς τὸ θέαμα τῶν μικρῶν μας ἀσχημιῶν, καὶ ν' ἀτενίζῃς μόνον μακρόθεν τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὠραῖον στενογράφημα, τὸ ὁποῖον δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐξωγραφῆθη διὰ νὰ βλέπεται μακρόθεν. Σοῦ ταράττει, γράφεις, τὰ νεῦρά σου, ἢ, ἔστω καὶ ἀνώδυνος καὶ ἀθῶα κακολογία· σ' ἐμποδίζει νὰ χωνεύῃς τακτικὰ τὰ ὠραῖα ἐλβετικά χαμαικέρασα, ἅτινα παραθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης σου ὁ προγαστωρ σου καὶ φαιδρὸς ξενοδόχος, καὶ τέλος πάντων, kurz und gut, ὡς λέγει πάλιν ὁ γερμανός σου ὑπηρετής, θέλεις νὰ σοῦ γράφω τὰ ὠραῖα πράγματα τῶν Ἀθηναίων, τὰ εὐχάριστα μόνον καὶ τὰ ἰλαρά, διότι αὐτὸ σὲ ὠφελεῖ εἰς τὴν ὑγείαν! Ἐχεις ἐν μέρει δίκαιον. Ταξειδεύεις χάριν Θεραπειᾶς—νοσήματος ὅπερ ἀγνοεῖς καὶ σὺ ὡς τὸ ἀγνοοῦσι καὶ οἱ ἰατροί σου, ἀλλ' ἀδιάφορον—, καὶ ἐννοεῖς, πολὺ λογικῶς καὶ συνεπῶς, νὰ ἀποτελῶσι καὶ αἱ ἐπιστολαί μου μέρος ὀλοκληρωτικῶν τῆς Θεραπειᾶς σου· τρεῖς τῆς ἐβδομάδος λουτρά, πᾶσαν πρωτὴν τυρόγαλα, δύο ὥρας περιπάτου καθ' ἡμέραν, καὶ ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος . . .—μῖαν φαιδρὰν ἐπιστολήν ἐξ Ἀθηνῶν! Ὁραῖα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐτακτοποίησες τὴν ὑγιεινὴν σου διαίτην, καὶ θὰ εἶχα μαύρην ἀληθῶς τὴν καρδίαν, ἂν ἐγὼ μόνον, ἐκ κακῆς μου θελησέως, ἐτάραττον τὴν συνταγήν σου. Πλὴν φίλη μου, . . .—ἀλλ' ἔστω· οὐδὲ δικαιολογοῦμαι ἄν, διότι συλλογίζομαι τὰ πορφυρὰ σου εὐώδη χαμαικέρασα, καὶ τὴν ἐνδεχομένην κακὴν τῶν χώνευσιν. Τοῦτο μόνον συλλογίσου· ὅτι, ἂν ἐξαφνα καμμίαν ἐβδομάδα δὲν λάβῃς ἐπιστολήν μου, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσῃς εἰς κακὴν μου θέλησιν, μήτε εἰς ἀμέλειαν, μήτε εἰς ὀκνηρίαν· ἀλλὰ μόνον καὶ ἀπλούστατα εἰς ἐξάντηλιν ἢ προσωρινὴν τουλάχιστον ἔλλειψιν τῶν συστατικῶν τοῦ χαροποιῦ ἀερίου, ὅπερ ἐπιθυμεῖς καὶ καλὰ νὰ φέρωσιν ὑπὸ τὴν ῥίνα σου τὰ γράμματα ἡ μου. Oὐ le peuple n'a rien le roi perd ses droits, λέγουσιν οἱ γάλλοι, σὺ δὲ βεβαίως δὲν ἔχεις τὴν ἀξίωσιν νὰ δεσπόσῃς τῶν ἀδυνάτων, οὔτε θὰ ὀργισθῇς διότι δὲν σοῦ δίδεται τὸ μὴ ὑπάρχον. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὀργισθῇς, ὁ ἀκούσῃς τὸ «οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος», καὶ θὰ ἡσυχάσῃς.

Αὐτὴν εὐτυχῶς τὴν ἐβδομάδα ἔχω κατὶ νὰ σοῦ διηγηθῶ, καὶ χαίρω ὅτι ἡ ὑγεία σου εἶνε ἀκόμη ἐξησφαλισμένη διὰ μίαν ἐβδομάδα.

Τὴν παρελθούσαν, ἢ μάλλον εἰπεῖν προπαρελθούσαν, τρίτην κατέβην μὲ τὸν I. . . εἰς τὸ Φάληρον. Μὴ μὲ μαλώσῃς, ὅτι καταβαίνω συχνὰ εἰς τὸ Φάληρον, καὶ ὑποθέσῃς ἄλλα ἀντ' ἄλλων.